

عنوان مقاله:

سنجش پهنه های مکانی فقر ریزدانگی و قدمت بنا در شهر شهریار

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی افق های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حافظ مهدنژاد - دانش آموخته دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تهران

محمد بیات - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت شهری در دانشگاه آزاد اسلام

خلاصه مقاله:

ریزدانگی و قدمت بنا از عمدهترین شاخص های کالبدی فقر و فرسودگی محله ها به شمار می آیند . بر همین اساس هدف مقاله حاضر تعیین پهنه های مکانی فقر بر اساس شاخص های مذکور در سطح محله های شهر شهریار می باشد. روش مقاله حاضر توصیفی - تحلیلی است و با استفاده از روش تحلیل Topsis و AHP اقدام به تعیین پهنه های مکانی فقر شده است. نتایج مقاله حاضر نشان دهنده آن است که بر اساس شاخص ریزدانگی واحدهای مسکونی تنها 7 محله (5%) دارای کیفیت مناسب، 14 محله (9%) کیفیت نسبتا مناسب، 33 محله (21%) در وضعیت متوسط، 49 محله (31%) نسبتا نامناسب و در نهایت 51 محله (33%) در وضعیت نامناسبی قرار دارند. بنابراین، حدود 64% از کل محلات مسکونی شهر شهریار در زمره ریزدانگی قرار دارند. بر مبنای شاخص قدمت بنا نیز 15 محله (10%) دارای کیفیت مناسب، 21 محله (14%) کیفیت نسبتا مناسب، 59 محله (38%) در وضعیت متوسط، 28 محله (18%) در وضعیت نسبتا نامناسب و 31 محله (20%) در وضعیت نامناسبی قرار دارند. در نتیجه حدود 38% محله های شهر شهریار از لحاظ شاخص قدمت بنا وضعیت مناسبی ندارند.

کلمات کلیدی:

پهنه های فقر، ریزدانگی، قدمت بنا، شهر شهریار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/772602>

